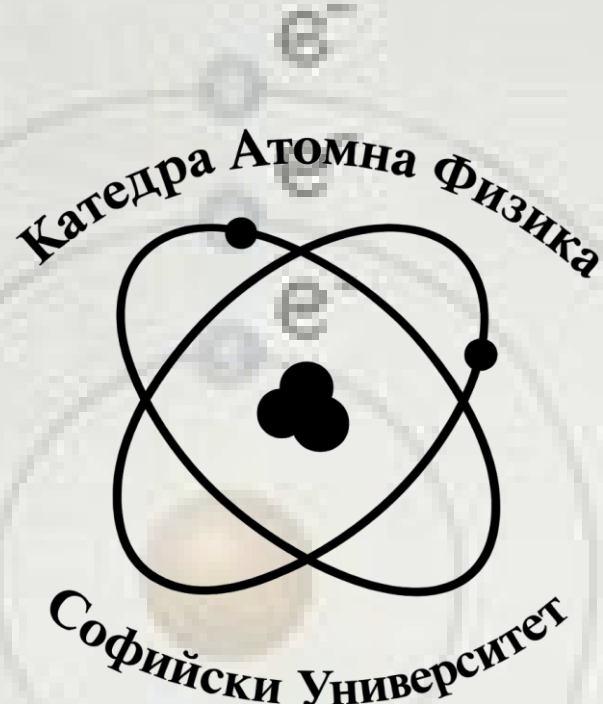

Професор д-р Елисавета Карамихайлова

(1897, Виена – 1968, София)

Първата жена – професор по физика в България.

Първият български ядрен физик.

Първата жена, хабилитирано лице, Софийски университет „Св. Климент Охридски“ (1939).

Организатор на първия системен курс с практически занятия по атомна физика.

Основател и пръв ръководител на Катедрата по атомна физика в Софийския университет (1946).

Основател и пръв ръководител на Лабораторията по радиоактивност във Физическия институт на Българската академия на науките (1955).

Първият професор по радиоактивност и ядрена спектроскопия (1962).

Член на Международното дружество на жените с висше образование (1929).

Работила със светилата на ядрената физика: Е. Ръдърфорд, У. Л. Бряг, Х. Петерсон, Б. Карлик, К. Пшибрам, М. Блау и др.

Автор и съавтор на повече от 40 научни труда в областта на радиоактивността, радиолуминесценцията и ядрените реакции, намерили широко признание в световната литература.

Завършва физика и математика във Виенския университет (1920).

Защитава във Виена дисертация на тема: „Електрични фигури върху различни материали, особено върху кристали“ (Über elektrische Figuren auf verschiedenen Materialien, insbesondere auf Kristallen) под ръководството на проф. Карл Пршибрам (юли 1922).

Изследванията им върху радиолуминесценцията на минерала кунцит и теоретичните му тълкувания намират важно практическо приложение по-късно и стават база на съвременните методи на интегралната дозиметрия.

Работи в Радиевия институт на Австрийската академия на науките. Изследва радиоактивността на полония, ядрени реакции, предизвикани от алфа лъчи и др. (1923 – 1935). Трудовете ѝ, публикувани през този период, са многократно цитирани.

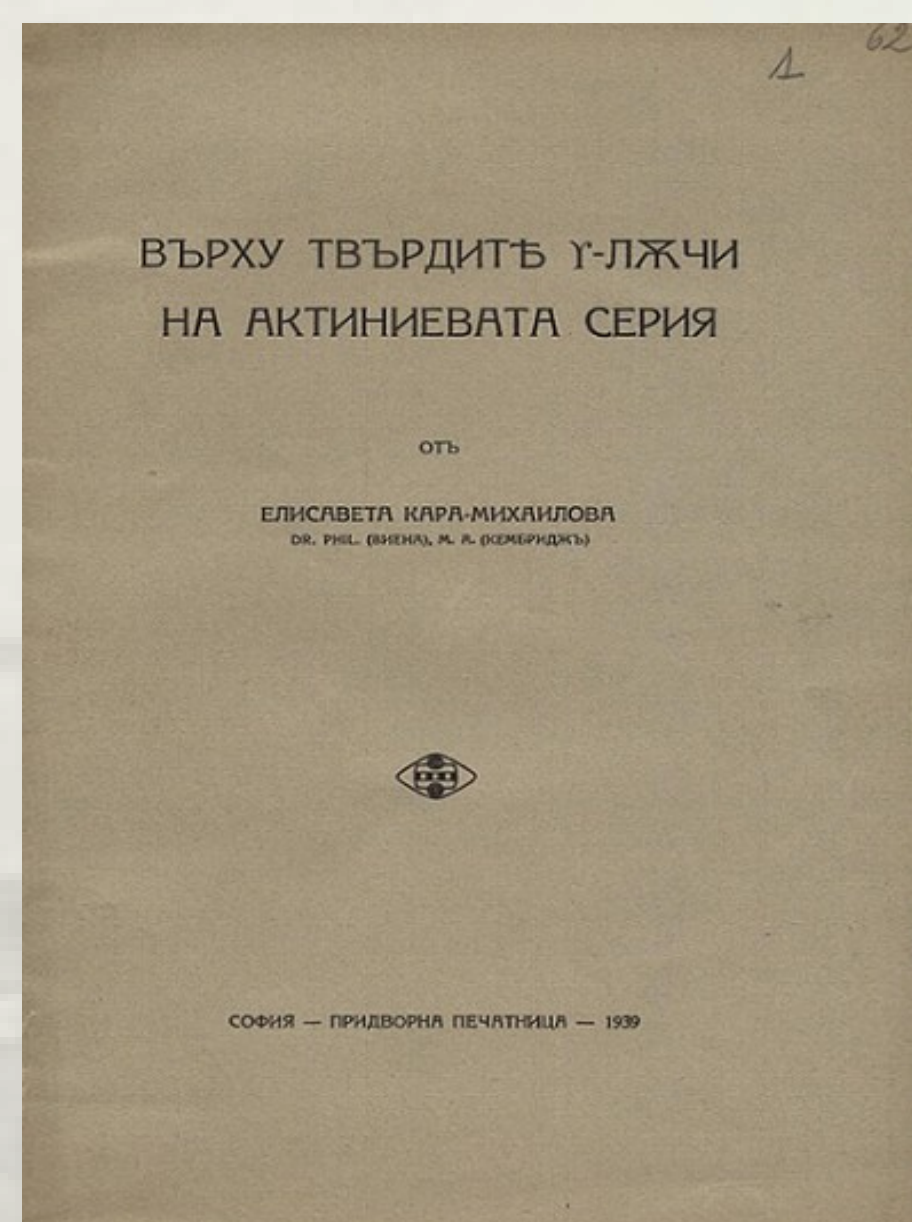
Печели стипендия за специализация в Кавендишката лаборатория в Кеймбридж, Англия, при Ръдърфорд и Бряг. Изследва гама лъчите на актиниевата серия, йонизационните процеси в газове при високо налягане, физиката на космическите лъчи и др. (1935 – 1939).

Удостоена е от Университета в Кеймбридж с научната титла Master of Arts (Magister Artibus) (22 юни 1938).

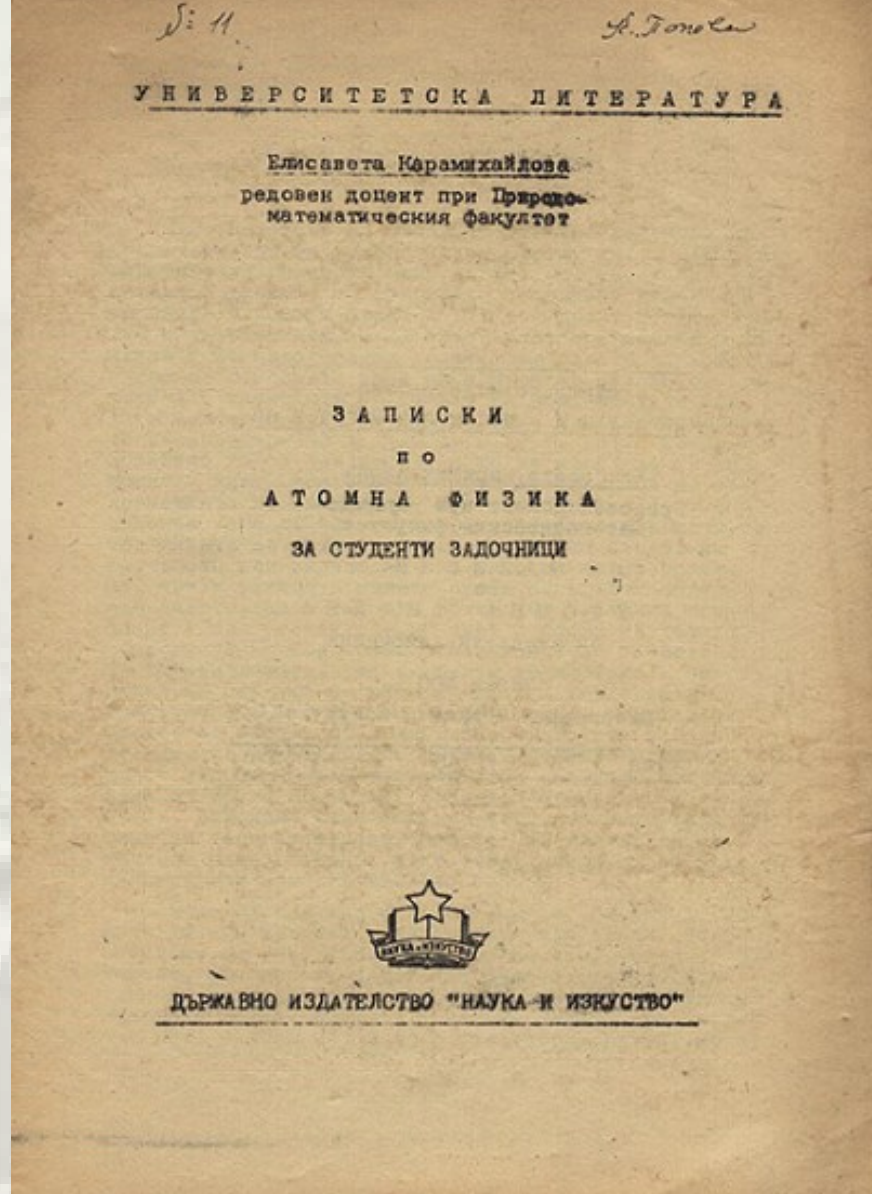

Е. Карамихайлова в кабинета си в Радиевия институт, ок. 1925 г.

Копие от дипломата на Елисавета Карамихайлова за доктор по философия (Doctoris philosophiae) на Виенския университет.

Корица на хабилитационния труд на Е. Карамихайлова (1939).

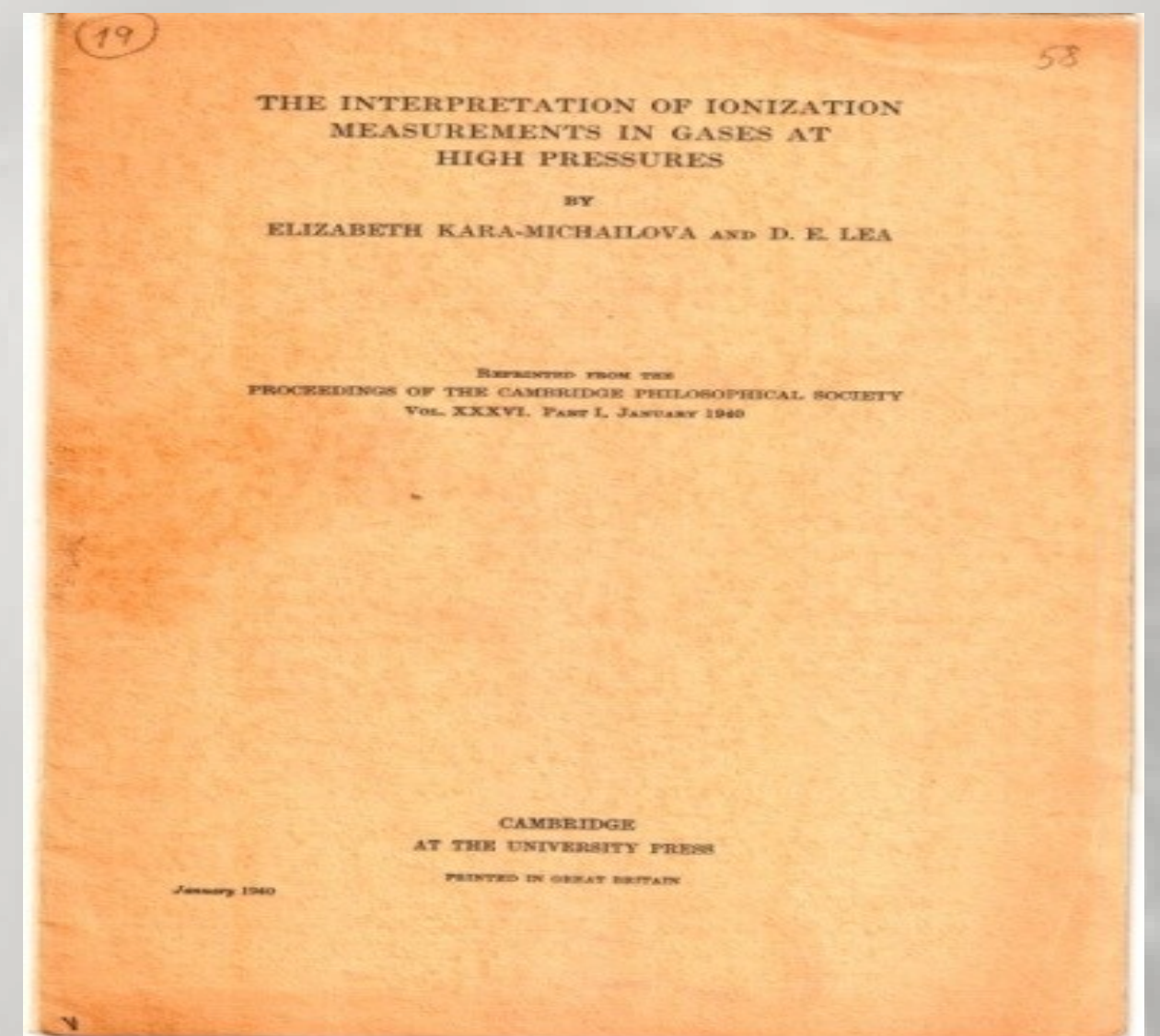
Титулна страница на учебника „Записки по атомна физика“ (1950).

Избрана за доцент по „опитна атомистика и радиоактивност“ в Катедрата по опитна физика и метеорология при Софийския университет (1939). Чете курсове по спектрален анализ, луминесценция, ядрена физика, радиоактивност.

Ръководител на новосъздадената Катедра по атомна физика (1946). Създава студентски кръжок по атомна физика (уч. 1951/52 г.).

Изследва космическите лъчи с методиката на фотоплаките, започва изследвания върху радиоактивността на природни обекти.

Професор по радиоактивност във Физическия институт при БАН (1962).

Съвместна публикация с Д. Ли върху йонизацията на газове при високи налягания. На базата на съвместните им изследвания, които Ли продължава върху биологични обекти, са положени основите на радиобиологията.

Проф. Елисавета Карамихайлова със студенти вип. 1941 пред сградата на Физико-математическия факултет.

Преподаватели от Физико-математическия факултет в салоните на хотел „България“ (4 октомври 1941 г.). Вляво: Кирил Попов (втори), Г. Наджаков (четвърти). Десен ред: Г. Манев (четвърти отляво надясно). На председателското място в центъра – Е. Карамихайлова.

В една от стаите на Физическия институт (50-те години на XX в.). Седнали отляво надясно: М. Борисов, А. Стригачев, Е. Ватева, Р. Зайков, Бойчева. Прав вляво – Н. Пашов. Прав дясно – Д. Калицин. На преден план – Е. Карамихайлова.

